

Pregó de les festes de la Misteriosa Llum 2011

ADOLF TODÓ i ROVIRA

Col·lecció "Pregons institucionals"
Número 24, febrer de 2011

Edita: Ajuntament de Manresa
Impressió: Inom, SA
Maquetació: Sofia Gómez
Dipòsit Legal: B-7.650-2011

El pregó

**Pregó de les festes de la Misteriosa Llum
a càrrec d'Adolf Todó i Rovira, doctor en Economia
i director general de CatalunyaCaixa
18 de febrer de 2011**

LA SÈQUIA: UN EXEMPLE DE LIDERATGE TRANSFORMADOR PREGÓ DE LES FESTES DE LA LLUM 2011

Bona tarda a tots. El primer que voldria fer és agrair als administradors de la Llum d'aquest any i als bons amics del Parc de la Sèquia que m'hagin permès fer aquest pregó. També els agraeixo a tots vostès la seva presència. Els següents minuts els dedicaré a reflexionar sobre alguns aspectes del que, en la meua opinió, va representar ara fa vora set-cents anys, la construcció de la Sèquia en clau de lideratge transformador. "Lideratge" i "transformador": vet aquí dos conceptes que, en els moments convulsos actuals, quan més falta ens farien, no es prodiguen gaire.

Per avançar-los una conclusió principal del que avui els diré, permetin-me que acudeixi al Quixot quan li deia al seu escuder Sancho, tot recuperant-se d'unes pedrades que li havien donat uns pastors. Deia: "Sábete, Sancho, que no es un hombre más que otro si no hace más que otro". És a dir, establia una equivalència clara entre ser i fer. Pel que fa al lideratge, aquest missatge és avui més vàlid que mai. Lideratge, per a mi, vol dir acció decidida i assumptió de riscos, vol dir fer coses i assumir els riscos que se'n derivin. Ara més que mai. Tota la resta penso que són additius, conservants i colorants, complements necessaris, sí, però absolutament insuficients si no van acompanyats d'una acció decidida, d'una enorme determinació.

De tot això és del que vull parlar avui, perquè els que van fer la Sèquia són un magnífic exemple d'acció decidida i de determinació.

Anem, però, al principi. Jo vaig arribar a Manresa a finals de novembre del 1965. Tenia 10 anys acabats de fer que havia passat a la Bauma, una

colònia tèxtil sota Montserrat on vaig néixer. Mirant fotos d'aquella època m'adono que Manresa era una ciutat més aviat trista i fosca, però a mi en va impactar molt. Saben què és el que em va impactar més? Els anuncis lluminosos que hi havia a la plaça de Sant Domènec. Recordo que em passava els dissabtes a la tarda, ja fosc, embadalit mirant-los. Sobretot en recordo dos: un que tenia unes monedes lluminoses que es posaven dins una guardiola que era de Caja de Ahorros de Manresa i un altre de Bodegues Roqueta. Vés a saber, potser eren premonitoris del que acabaria fent molts anys més tard. Per tant, el primer que em va agradar de Manresa era que, comparat d'on jo venia, era una ciutat amb LLUM.

De la Festa de la Llum en vaig començar sentir a parlar ben aviat, a l'escola. Si us he de dir la veritat, quan me'n van parlar no vaig entendre res de res: que si un miracle, que si la llum que ve de Montserrat... En fi, jo anava a una escola religiosa i ja se sap que en aquells anys, llevat d'honroses excepcions, aquestes escoles estaven poc interessades en l'èpica dels homes i les dones i molt més interessades en embolicar la troca perquè els nens no entenguessin gaires coses.

En fi, van passar molts anys fins que, ja pràcticament acabada la carrera, no vaig conèixer la Sèquia. I ho vaig fer anant-hi a córrer els caps de setmana. Em vaig interessar per la seva construcció i em va semblar absolutament impressionant l'exercici de lideratge transformador d'aquella gent. Van ser capaços de transformar el territori i fer-ho amb un impacte que ha durat fins al segle XXI. D'això se'n diu ser visionari.

Anys més tard, quan era director general de Caixa Manresa, vàrem posar en funcionament un premi que pretenia, dins de la seva modèstia, proposar accions que servissin per transformar el territori. El primer treball premiat suggeria, precisament, convertir la Sèquia en una veritable via verda. Al final ho vàrem fer, i avui el Parc de la Sèquia connecta amb el Parc de l'Agulla, el Camí de l'Aigua, el Parc de l'Aigua a Can Font i els Dipòsits Vells. Tot un espai de lleure que no hauria estat possible si algú no hagués fet la Sèquia fa prop de set segles.

És clar que quan la van fer van tenir moltes dificultats, tantes que van necessitar un "miracle" per resoldre tot el tema. Però tots sabem que el veritable miracle que ho va fer possible va ser la combinació de talent – compromís – esforç - determinació absoluta - i assumptió de riscos. En aquells moments —igual que ara— aquesta era la recepta miraculosa,

així com tenir "visió global per actuar localment" i no a l'inrevés. Òbviament, el mestre d'obres, Guillem Catà, tenia una visió global que havia de lluitar amb la visió local i taticista del bisbe Sacosta, que només tenia la visió a molt curt termini dels seus interessos. Tampoc no ens ha d'estranyar tant, això. Passava aleshores i passa ara. Encara recordo alguns dels entrebancs que alguns bisbetons laics ens van posar per tirar endavant el Parc de la Sèquia o el Parc Central. Però vaja, això donaria per a un altre pregó i corro el perill que això no sigui un pregó sinó un sermó, si continuo per aquest camí. I òbviament no hi tinc cap interès, a sermonejar ningú.

Podem aprendre'n alguna cosa, els bagencs d'avui, dels que van fer la Sèquia fa gairebé set segles?

Mireu, uns diuen que els líders han de ser visionaris, transformadors, compromesos, carismàtics, empàtics, emocionalment forts, optimistes, exigents... D'altres opinen que han de ser motivadors, coherents, previsibles, heterodoxos, fins i tot humils. No tinc idea de si en Guillem Catà i la seva gent eren carismàtics, optimistes, motivadors, etcètera; però el que sí que sé és que eren uns visionaris transformadors. I també que tenien una determinació absoluta, una voluntat inequívoca de fer tot el que calgués i la convicció absoluta que fent-ho se'n sortirien.

Per altra banda, perquè existeixin lideratges sòlids, hi ha d'haver seguidors. I tenir seguidors en temps de crisi no és fàcil, perquè sortir de la crisi exigeix sempre sacrificis incòmodes. Per tant, el lideratge ha d'oferir un "propòsit" que sigui capaç de fer aflorar el millor de les persones. I les persones, i també les ciutats i els territoris, necessitem somnis, nous horitzons que permetin aixecar la mirada més enllà, encara que aquest enllà avui pugui semblar molt llunyà o, fins i tot, utòpic. En Guillem Catà va oferir un somni, va ser capaç de demanar esforç i sacrifici a canvi d'un somni: aigua per a Manresa. Un somni que avui encara és una realitat, 672 anys després.

I avui què ens toca fer, quasi set segles més tard, en uns moments de canvis tan radicals? Podem esperar que l'any 2011 sigui bo? Comencem per aquesta última pregunta. El 2011 serà un any DUR per a tots. Però per a alguns serà DUR i BO i per a uns altres serà DUR i DOLENT. Serà DUR i BO per a aquelles persones —i territoris— que siguin conscients que els problemes importants que afrontem avui no poden ser resolts amb la

mateixa mentalitat i comportaments que teníem quan nosaltres mateixos els vam crear. I per dir-ho ras i curt: serà DUR i BO si els que tenim el privilegi de tenir feina ens convencem que hem de treballar MÉS, i sobretot de forma DIFERENT. Serà DUR i DOLENT per a tots aquells que pensen que no han de canviar, per a aquells que parlen més de drets que de deures, per a aquells que pensen que el Nirvana en què tots estàvem instal·lats tornarà més d'hora que tard.

El territori necessita una altra Sèquia, un altre projecte mobilitzador. Necessita un SOMNI, un somni transformador; i necessita gent que, com Guillem Catà, sigui capaç d'impulsar-lo.

Manresa, el Bages, la Catalunya central, torna a viure un altre cop una època de crisi, com la que es vivia en l'època en què Guillem Catà va tenir el seu somni. Per tant, necessitem un altre SOMNI, però un somni realitzable. He començat parlant del Quixot. El somni que ens ha de motivar no ha de ser la utopia de "home de la Manxa": abastar un estel inaccessible. No, ben al contrari: el que cal és un somni ambiciós, complex, difícil, enriquidor, engrescador, però abastable.

A tots els líders transformadors que han existit a la història els il·luminava una mateixa llum, la llum de la fe en una Idea; i la convicció que, no sense esforç ni sacrifici, la seva Idea es podia assolir.

Aquesta Llum, de la sana AMBICIÓ (amb majúscules), un dia va il·luminar la Ciutat de Manresa. Que aquesta Llum ens torni a il·luminar; que la sapiguem reconèixer quan la vegem; que la seguim amb fe; que no hi posem traves per interessos mesquins; que hi posem el coll i que assolim al final un objectiu transformador que afavoreixi el progrés del nostre territori. Està per fer, i és possible: aquest estel és accessible. Tan accessible que està dins nostre. Depèn només de nosaltres. Ens hi posem?

Moltes gràcies i BONA LLUM!!

Adolf Todó i Rovira

El pregoner

Adolf Todó i Rovira

- × Va néixer a Castellbell i el Vilar (el Bages) l'any 1955. Té una filla.
- × És llicenciat en Ciències Econòmiques per la Universitat Autònoma de Barcelona i doctor en Economia per la University of California San Diego (USA).
- × Ha estat professor ajudant i Research Assistant a la University of California San Diego (anys 1985-86). També ha estat professor de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat Autònoma de Barcelona (1979-1981). Des de 1987 fins a l'actualitat, és professor dels departaments d'Economia i de Finances d'ESADE.
- × Ha estat becari del Banc d'Espanya i de la Fundació La Caixa per realitzar estudis als Estats Units d'Amèrica del Nord.
- × És coautor de diferents llibres i autor de treballs d'investigació publicats en revistes especialitzades internacionals; i col·labora en revistes i premsa diària sobre temes econòmics, on ha publicat diversos articles.
- × L'1 de març de 2008 va ser nomenat director general de Caixa Catalunya. Des de l'1 de juliol del 2010, arrel la fusió de les Caixes d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa, és el director general de CatalunyaCaixa.
- × Des de l'1 d'octubre de 1995 fins al 29 de febrer de 2008 va ser director general de Caixa Manresa.
- × Des de 1989 fins a 1994 va ser director de la Banca Corporativa de Sabadell Multibanca i, posteriorment, director de la Unitat de Grans Empreses i Institucions del Banc de Sabadell.
- × És membre del Consell d'Administració de la Confederación Española de Cajas de Ahorro (CECA).
- × És vicepresident de la Federació Catalana de Caixes d'Estalvis.
- × És vicepresident de la Fundació CatalunyaCaixa.
- × És membre del Consell Assessor de la Càtedra de Lideratge d'ESADE (des de 2006). Membre del Consell Consultiu de la Facultat de Ciències Econòmiques de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona (des de 2001); i del Patronat de l'Institut d'Anàlisi Econòmica del CSIC (des de 2002).
- × En novembre del 2010 ha rebut la Insígnia d'Or que atorga l'Institut Espanyol d'Analistes Financers com a financer més destacat de l'any 2010.

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra, i
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat,
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

The image shows a musical score for a piece titled "Goigs de la Misteriosa Llum". The score is written in a single system with six staves of music. The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. The lyrics are in Catalan and are placed below the notes. The music consists of a single melodic line. The lyrics are: "A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra, i pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent. Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat, en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat, set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent."

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tant gentil, tant clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tant excel.lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del Bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble Ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Omnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fou migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura
perquè la Verge procura
sempre el bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
de un cas tant singular,
la Llum Santa i delicada
al Carme s'en va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altre a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altre sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran, dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tant extremissim cas;
aleshores en continent,
la Llum de nostra ventura
isqué dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant-Ponç prop Sampedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,....

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder;
Oh encobert ornament!
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

PARC DE
LA SÈQUIA

Ajuntament
de Manresa

ASSOCIACIÓ MISTERIOSA LLUM

Ajuntament,
l'Ajuntament
de Manresa

www.ajmanresa.cat